

Arrest

nr. 163 499 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kind X, op 16 november 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 juli 2015 houdende het bevel tot terugbrenging (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op (...) 2003. Het beroep wordt ingediend door de vader van de verzoekende partij, in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige dochter.

Op 17 juli 2015, met kennisgeving op 15 oktober 2015, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de vader van de verzoekende partij de beslissing tot afgifte van een bevel tot terugbrenging (bijlage 38) met betrekking tot zijn dochter, in casu de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan de persoon gekend onder zijn alias: A., T.K. (...) geboren te Accra, op (...) van Ghanese nationaliteit, verblijvende te (...)

, bevel gegeven aan de genaamde A., W. (...), geboren te Kumasi, op (...) van Ghana nationaliteit, verblijvende te (...), binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar zij gekomen is.

Art 7, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980: de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet).

Het wettig verblijf van de A.W. (...) is verstreken. Haar verblijfsrecht werd ingetrokken bij beslissing van de dienst vreemdelingenzaken (Zie de bijlage 14ter opgesteld voor betrokkene op 17.07.2015). Het verblijfsrecht van haar vader, A., T.K. (...) werd eveneens ingetrokken bij beslissing van 17.07.2015 evenals dat van haar broer en zussen."

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat de verzoekende partij niet over het vereiste persoonlijke belang beschikt bij de vordering tot nietigverklaring.

Artikel 39/56, eerste en derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

"De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang."

Het belang dient onder meer persoonlijk te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat de verzoekende partij zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf.

Ter terechtzitting geeft de advocaat van de verzoekende partij aan dat de vertegenwoordiging in casu wel moet volstaan. De verwerende partij sluit zich aan bij de exceptie.

De Raad stelt vast dat het beroep werd ingediend door de vader van de verzoekende partij in zijn hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger. Echter, niet de verzoekende partij maar haar vader vormt de adressant van het bevel tot terugbrenging, dat de in casu bestreden beslissing is. Aangezien de bestreden beslissing niet gericht is tot de verzoekende partij zelf maar betrekking heeft op haar vader - die echter niet in eigen naam voorliggend beroep heeft ingediend-, beschikt de verzoekende partij niet over het vereiste persoonlijke belang om een beroep tot nietigverklaring in haar naam te laten indienen.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan persoonlijk belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN